

ת"פ 39291/12/17 - מדינת ישראל נגד יהונתן יחזקאל טרבלסי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39291-12-17 מדינת ישראל נ' טרבלסי

בפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יהונתן יחזקאל טרבלסי

הנאשם

גזר דין (חלקי)

מבוא:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של גניבה עפ"י סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכניסה למגורים/ תפילה לבצע עבירה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 4.5.17 בשעה 2:23 נכנסו הנאשם ואחר לבית כנסת, דרך החלון, והנאשם גנב מקופת בית הכנסת, בעזרת קטר, 223.2 ₪. הנאשם מסר את הכסף לאחר כדי שישמור עליו.

רישום פלילי קודם

3. במועד ביצוע העבירה היה הנאשם נעדר עבר פלילי, אולם בהמשך הצטברו לחובתו 3 הרשעות, שתיים מהן משנת 2018, האחת בגין ביצוע עבירת תקיפה והפרת צו בימ"ש והשנייה בגין עבירות אלימות ורכוש. בגין העבירה הראשונה הוטל עליו צו של"צ והתחייבות ובגין העבירה השנייה מאסר מותנה, קנס ופיצוי.
4. לנאשם הרשעה נוספת משנת 2019 בגין עבירת התפרצות למקום מגורים/תפילה לבצע גניבה. הנאשם נדון על ידי הערכאה הדיונית לעונש מאסר בפועל וענישה נלווית, אשר הומר ל-9 חודשי מאסר במסגרת עבודות שירות, לאחר ערעור שהוגש על ידי ההגנה.

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם הוגשו 2 תסקירים מטעם שירות המבחן. אביא מתוכם בתמצית.
6. בתסקיר הראשון מיום 13.5.20 תואר הנאשם כבן 26, רווק ללא ילדים, המתגורר בבית הוריו.

עמוד 1

בנתיבות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, והוא לא גויס לצבא לאור מעורבות פלילית קודמת. הנאשם עוסק בעבודות מזדמנות ללא יציבות תעסוקתית. בנוסף הוא מתנדב מיוזמתו בבית אבות.

7. משפחת המוצא של הנאשם חרדית והוא חמישי מתוך 10 ילדים, אך הוא עצמו יצא בשאלה לפני כמה שנים. שירות המבחן תיאר כי מסיבה זו, ובהעדר יכולת מצד הוריו להציב לו גבולות משמעותיים או תמיכה רגשית, חבר הנאשם לחברה שולית ועבריינית אשר היוותה עבורו מקור לתחושת שייכות וערך ואף כוחנות.

8. תואר כי הנאשם נוטל חלק בהליך טיפולי במרכז "אמונה" אותו החל כשלושה חודשים עובר למועד כתיבת התסקיר. שירות המבחן ציין כי מבירור שערכו מתברר שהשתתפותו של הנאשם בהליך הטיפול מועילה לו וכי הוא נרתם לטיפול ונתרם ממנו.

9. שירות המבחן תיאר כי במסגרת מעורבותם הקודמת בעניינו של הנאשם מצאו שהוא אינו מגויס להליך שיקומי וכי אמירותיו כי הוא מעוניין בטיפול, נאמרו מן השפה אל החוץ.

10. בהתייחסו לעבירה נשוא ההליך הודה הנאשם לפני שירות המבחן כי ביצעה. הנאשם טען שנגרר לכך לאחר ששותפו לעבירה שכנע אותו לעשות כן. הנאשם ציין את חלופ הזמן מאז ביצוע העבירה, ותיאר כי מאז הוא נמנע מיצירת קשרים חברתיים העלולים להובילו לביצוען של עבירות.

11. שירות המבחן ציין לחיוב את התגייסותו של הנאשם להליך הטיפול ואת העובדה שהחל לעבוד באופן מסודר, אך התרשם כי עיקר המוטיבציה נובעת מרצונו להשפיע על ההליך הפלילי.

12. שירות המבחן התרשם ממאפייני אישיות ילדותיים בנאשם, אשר הובילו אותו לדפוס של ריצוי אחרים, ללא הפעלת שיקול דעת משמעותי והבנה להשלכות מעשיו. הנאשם תואר כמי שנגרר אחרי אחרים ללא יכולת להצבת גבולות פנימיים וכי התנהגויות אלו הן שעומדות בבסיס העבירות שעבר. משכך נמצא הנאשם בסיכון גבוה להישנות העבירות בעתיד.

13. בבחינת גורמי סיכון צוין עברו הפלילי של הנאשם, דפוסי התנהגותו כמתואר, קשרים בעייתיים שהנאשם מנהל והעובדה שההליכים הפליליים המתנהלים נגדו אינם מהווים עבורו גורם מציב גבול. בגורמי הסיכון צוינו גילו הצעיר של הנאשם, הבעת מוטיבציה מילולית להימנעות ממעורבות בפלילים, נטילת חלק בהליך טיפול פרטני ורצונו לתפקוד.

14. שירות המבחן ציין את התרשמותו כי הנאשם מצוי בסיכון רב להישנות התנהגויות עוברות חוק וכי יש צורך ממשי בשילובו במסגרת טיפולית. התבקשה דחייה לצורך שילובו בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, אולם קבוצות אלו אינן מתקיימות כסדרן נוכח התפשטות נגיף הקורונה.

15. בתסקיר המשלים מיום 16.9.20 ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה, בשל המצב השורר בארץ, נדחו כל קבוצות הטיפול ועל כן לא ניתן היה לשלב את הנאשם בקבוצה מתאימה. עוד ציינו כי ניסיון לשוחח עם הנאשם טלפונית לא צלח.

16. שירות המבחן שב על מסקנותיו כמפורט בתסקיר הראשון וביקש להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, ועונש מציב גבול בדמות צו של"צ בהיקף 150 שעות לצד מאסר מותנה, באופן שיהווה עבורו גורם מרתיע מביצוע עבירות נוספות.

תמצית טיעוני הצדדים

17. המאשימה הפנתה בטיעוניה לעברו הפלילי של הנאשם וכן מתחם העונש ההולם - הנע לשיטתה החל מ-12 חודשים ועד 24 חודשים לצד ענישה נלווית. עוד ציינה כי בהתאם לתסקיר המבחן, הסיכון להישנות עבירות מצד הנאשם הינו רב, ובנסיבות אלו עתרה להטלת 12 חודשי מאסר שירוצו במצטבר ל-9 חודשי עבודות השירות שהנאשם מבצע כעת. עוד טענה המאשימה כי אין לקבל את עמדת שירות המבחן להטלת צו של"צ, שכן המלצה זו חורגת באופן קיצוני ממתחם הענישה שנקבע בפסיקה.

18. ההגנה ציינה כי עמדת המאשימה להטלת עונש מאסר הינה מופרזת, שכן גם בתיק הנוסף שנסיבותיו חמורות יותר, הומר עונש מאסר בפועל לעבודות שירות. צוין, כי העבירות בתיק דנן ישנות להליכים הנוספים בהם הורשע, וכי שווי הגניבה במקרה דנן הינו בסך 236 ₪, שאף הוא הוחזר למתלונן. עוד צוין, כי מאז נוטל הנאשם חלק בהליך טיפולי עצמאי.

19. ההגנה גם הפנתה לנסיבות חייו של הנאשם, התבגרותו במשפחה חרדית והקשיים שהתלוו לציאתו בשאלה. היפלטותו ממסגרות החינוך והחיים נוכח היציאה בשאלה באופן שהובילוהו לחבור לחברה שולית. עוד תואר הליך טיפולי משמעותי שעבר הנאשם במשך למעלה משנה, ונכונותו להמשיך וליטול חלק בהליך הטיפול. הודגש, כי הסיבה שהנאשם לא נטל חלק בקבוצה טיפולית בשירות המבחן נעוצה בשביתת העובדים הסוציאליים ומשבר הקורונה. בנסיבות אלו עתרה ההגנה לאמץ את המלצות שירות המבחן.

20. הנאשם בסיום ביקש להתנצל על מעשיו, וציין שביצע את העבירות בתקופה בה הוריו חזרו בתשובה באופן קיצוני והוציאוהו מביתם. הנאשם מסר כי לא היה לו היכן ללון או לאכול ועל כן נדרש הוא לגנוב, אך עתה הוא עובד באופן מסודר ומנסה לשקם את חייו.

דין והכרעה:

21. בסעיף 40 ב' לחוק העונשין נקבע שהעיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

22. כאמור, הנאשם הורשע בעבירת התפרצות לבית כנסת וגניבה בסכום נמוך. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור וביטחונו, וזכותו האינהרנטית לשמירה על רכשו. עוד פגע הנאשם בכבודו של מוסד קדוש וברגשות ציבור המתפללים.

23. בפסיקה נקבע שפריצה לבית או לחצרים מערערת את הביטחון האישי של הציבור. עוד נקבע שעבירות ההתפרצות גורמות עוגמת נפש רבה, צער וחיסרון כיס לנפגעי העבירה. ראו: בש"פ 45/10 **מסארה נ' מדינת ישראל** (08.01.10); ע"פ 3297/10 **איליה וולקוב נ' מדינת ישראל** (24.5.12).

24. באשר למתחם הענישה שנקבע בפסיקה בגין עבירות דומות התפרצות שלוו בגניבה הוטלו עונשי מאסר על פי רוב לריצוי בפועל:

א. רע"פ 7329/14 **אדי אדלר נ' מדינת ישראל** (4.11.14), פרץ הנאשם לבית מגורים וגנב ארנק, מסמכים אישיים וסכום כסף שנע בין 60 ₪ ל- 80 ₪. מתחם הענישה שנקבע הינו בטווח שבין 6-18 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטלו 16 חודשי מאסר וענישה נלווית.

ב. רע"פ 9339/17 **דוד מאיר אוחיון נ' מדינת ישראל** (25.12.17) אושר גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר החמיר את עונשו של נאשם ב-2 אירועי התפרצות אשר באחד מהם גנבו 2 דולרים בלבד ובשני לא גנב דבר. מתחם העונש שנקבע בערכאה הדיונית החל ממאסר קצר ועד 15-20 חודשי מאסר, ועל הנאשם הטיל 8 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעלו מאסרים מותנים כך שסך הכול הוטל עליו 20 חודשי מאסר. במסגרת ערעור על קולת העונש נקבע באישום הראשון מתחם שבין 12-24 חודשים ובאישום השני בין- 10 ל-20 חודשי מאסר.

ג. עפ"ג 27721-03-14 **מדינת ישראל נ' איתמר בן אבו** (8.5.14) התפרצות לבית מגורים בשני מקרים. בפעם הראשונה גנב הנאשם מעט חשיש ופעם השנייה לא הספיק לגנוב דבר. על הנאשם הוטל עונש מאסר בפועל למשך 7 חודשים לצד ענישה נלווית.

ד. עפ"ג 29973-10-19 **מדינת ישראל נ' אחמד מוגרבי** (25.06.20) הוחמר עונשו של נאשם שפרץ 3 פעמים לדירות וב-2 מהפעמים הצליח לגנוב. הערכאה הדיונית קבעה את מתחם הענישה החל מ- 6 חודשי מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל בגין כל אירוע. עם זאת במקרה זה העדיף בית המשפט לבכר שיקולי שיקום והטיל על הנאשם מאסר מותנה בלבד. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש וקבע כי בנסיבות האמורות, נוכח חומרת העבירה ועל אף השיקום המרשים שעבר הנאשם, לא היה מקום לסטות ממתחם הענישה שנקבע ונגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד ענישה נלווית.

25. בהתאמה ניתן לראות כי גם במקרים בהם עבירת ההתפרצות לא הסתיימה בהצלחה, או לחלופין הרכוש שגנב הושב לבעליו, עדיין הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר בפועל למשך מספר חודשים ועד ל-20 חודשי מאסר. ראו לדוגמה: רע"פ 2966/13 **נעמנה נ' מד"י** (5.5.13); עפ"ג 28478-04-13 **מדינת ישראל נ' בוחניק** (לא פורסם); ת"פ 5003-08 **מדנ"י נ' טארק טוויל ואח'** (14.1.13); ת"פ 1311-02-14 **מדינת ישראל נ' אליהו אסרף** (9.2.15); **מדינת ישראל נ' מנשה ליאור שרבך** (29.4.13); ת"פ 78-09-13 **מדינת ישראל נ' סאהר חמידה** (11.3.14).

26. באשר לפריצה למקום תפילה ראו ת"פ 40239-04-17 **מדינת ישראל נ' כמיל חורי** (23.10.19) עמוד 4

במסגרתו סקרת את הפסיקה העוסקת בעבירה זו, בהתאם לה קבעתי מתחם ענישה הנע בין 7 חודשים ועד ל-20 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה דובר בגניבת סכומי כסף גבוהים לצד גרימת נזק למקום, ועל הנאשם הטלתי 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

27. ישנם גם מקרים בהם התחשב בית המשפט בשיקולים מיוחדים לצורך סטייה ממתחם הענישה, ובהם: גילו של הנאשם, שיקולי שיקום ועוד.

כך לדוגמה בעפ"ג 30269-08-13 **מדינת ישראל נ' משה סלח** (17.12.13) אושר בבית המשפט המחוזי גזר דינו של בית משפט השלום במקרה בו נאשם התפרץ לדירה במטרה לגנוב, אך הניסיון לא צלח. בית משפט השלום קבע שלא ניתן לקבל את בקשת הנאשם לסיים את ההליך ללא הרשעה, אך הוטל עליו מאסר מותנה, לצד ענישה נלווית.

ת"פ 11790-11-17 **מדינת ישראל נ' אדוארד אגאייב** (22.12.19), יוחסו לנאשם 3 מקרים של התפרצות וגניבה בשווי רב, ונקבע מתחם ענישה החל מ-14 חודשים ועד 28 חודשי מאסר. על הנאשם הוטל צו של"צ בהיקף 350 שעות לצד ענישה נלווית, זאת בשל הליך שיקומי מוצלח אותו עבר הנאשם.

28. בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין נקבע שבבואו קבוע את מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב, בין היתר, בתכנון שקדם לביצוע העבירה, בחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה, בנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, בנזק שנגרם מביצועה, בסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, ועוד.

29. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את מעורבותו הגבוהה של הנאשם בביצוע העבירה, כאשר הוא זה שביצע את הגניבה, וכן את העובדה כי בנסיבות האירוע- התפרצות לבית כנסת- גלומה פגיעה ברגשות המתפללים. מן הצד שני לקחתי בחשבון את העובדה כי ההתפרצות נעשתה בשעה מאוחרת, כך שהאפשרות להיתקל במתפללים הינה נמוכה יחסית, ובכך פוחת פוטנציאל הסיכון להסלמת האירוע, כמו גם את סכום הגניבה הנמוך.

30. נוכח האמור, סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל מ-6 חודשי מאסר שיכול וירוצה על דרך עבודות השירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

31. במקרה דנן, לא קיימים כעת נימוקים המצדיקים סטייה מהמתחם לקולא או לחומרה, ולטעמי ישנו מקום, לדחות את מתן גזר הדין הסופי זאת ממספר טעמים: ראשית, המלצתו של שירות המבחן להטלת עונש חינוכי אינה יכולה להתקבל, ודאי לא בנסיבות בהן אין המדובר בהליך שיקום ממשי, אלא בתחילתו של תהליך פרטי, שלא במסגרת שירות המבחן. אף שירות המבחן מצוין בעניין זה כי קיים סיכון לחזרה להתנהגות שולית. יחד עם זאת, המדובר בבחור צעיר כבן 24 שבהתאם לתסקיר מסכת חייו הינה קשה ומורכבת. שנית, הנאשם עתיד להתחיל בריצוי עונש מאסר למשך 9 חודשים במסגרת עבודות שירות, זאת בהתאם לפסק דין שניתן על ידי ערכאת הערעור, לאחר שעונש מאסר בפועל שהוטל עליו על ידי הערכאה הדיונית בוטל. משמעות הדבר, כי הטלת עונש מאסר בפועל כפי שמתבקש כעת, תשליך על יכולתו של הנאשם להמשיך ולבצע עונש זה, ותוביל בהכרח לסיכול עמדת ערכאת הערעור, הבאה לקראת הנאשם, ושניתנה אך לאחרונה. מעבר לעיקרון בדבר כיבוד ערכאות, הרי שבנסיבות בהן התיק

שבפניי הינו קודם לאותם תיקים עליהם נדון הנאשם לעבודות השירות, לא יהיה זה נכון לאמץ עמדה זו במצב דברים זה, ודאי לא בשלב זה.

32. טעם נוסף נעוץ בעובדה, כי הנאשם נוטל חלק מספר חודשים בהליך טיפולי עצמאי במרכז "אמונה", זאת בהתאם לדיווח גורמי הטיפול במקום לשרות המבחן. אי שילובו במסגרת טיפולית מטעם שרות המבחן עד כה, אינה נעוצה בסיבות הקשורות בו, אלא בגורמים חיצוניים. שרות המבחן אף ממליץ כאמור על הטלת צו מבחן במסגרתו עתיד הנאשם להשתלב בקבוצה טיפולית.

33. נוכח טעמים אלו ראיתי לדחות את הדיון בארבעה חודשים ולהורות לשרות המבחן להגיש תסקיר משלים, במסגרתו ידווח אודות שילובו של הנאשם במסגרת הטיפולית המוצעת, וכן אופן השתלבותו בה.

34. הדיון יידחה ליום 22.4.2021 שעה 10:00.

תסקיר משלים יוגש עד ליום 21.4.2021.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשרות המבחן.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"א, 12 נובמבר 2020, בנוכחות המאשימה הנאשם ובאת כוחו.